

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **W. S.**

skazanego za czyn z art. 160 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 października 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu
Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt VII Ka 675/22,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Szczycinie

z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 205/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego, na podstawie którego wymierzono W. S. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na roczny okres próby, obrońca zamieścił wniosek o zastosowanie wobec skazanego instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Swój wniosek uzasadnił oczywistą zasadnością kasacji, w której zawarł jeden zarzut o randze tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu, w składzie którego zasiadał SSO (del.) M.L., powołany na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.

U. z 2018 r. poz. 3). Uzasadniając zarzut kasacyjny skarżący opisał kolejno: kryterium nominacyjne, tj. fakt powołania we wskazanej wyżej procedurze oraz okoliczności, które wskazują, że sąd orzekający z udziałem tego sędziego nie jest sądem spełniającym standard niezawisłości i bezstronności. Obrońca wskazał m.in. na ścieżkę zawodową sędziego, pełnienie funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, a także działania zmierzające – w ocenie skarżącego – do dyskredytowania innych sędziów. W uzasadnieniu kasacji powołano się również na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Podniesienie przez skarżącego zarzutu, wskazującego na wystąpienie w tej sprawie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie może samo przez się prowadzić do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Sąd Najwyższy dostrzega, że zarzut kasacji dotyczy tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., związanej z tym, że w składzie Sądu Okręgowego w Olsztynie zasiadał sędzia powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) i zarzut ten został stosunkowo obszernie uzasadniony. Jednakże sam fakt powołania do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego w procedurze, o której mowa powyżej, nie jest wystarczający do uznania, że w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza (por. uchwała składu połączonych Izb Sądu

Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2, poz. 7; uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22). Wobec tego kwestia zaistnienia podstawy do uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. musi podlegać zbadaniu w ramach merytorycznego rozpoznania kasacji, z uwzględnieniem nie tylko okoliczności związanych z nominacją sędziego, ale również dotyczących postawy sędziego i jego ścieżki zawodowej, o których to okolicznościach jest mowa w kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lipca 2022 r., III KK 117/22; z dnia 25 lutego 2022 r., V KK 54/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[SOP]

[a!]